

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatonok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spař měrnj
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh čí khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew čé!

F.

Sserbske njeđzelske łopjeno.

Wudawa šo kóždu šobotu w Smolerjez knihicizšcežerńi w Budyščinje a je tam ja šchwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž.

Sswjedžen šwjateje Trojizny.

Šap. štutki 2, 38—39.

Sswjedžen šwjateje Trojizny, kiž nam wobšamkuje to šbože, kiž s njebjes dostawamy — wot Boha Wótza, Šsyna a Šswjateho Ducha.

Hnada trojenicžkeho Boha je našch šchit, našch pucž k šbóžnosći.

Rak jón džemy, to praji nam šwjatkowny předat japoschtol Pětr:

1. Čiń pokutu!
2. Šapschimń Božu hnadu!

1. Šswjatkowne ščenje nam powjedashe wo přenjej šwjatkownej wošadže: „Woni šapoczachu rěčecž s druhimi jasnjami, kaž jim tón Duch da wurěčecž.“ Šswjateho Ducha móž šo wopokasuje. „Šhto sechze s teho hycž? tak běšhe to praschenje na šwjatkownym dnju. Ale po Pětronym předowanju běšhe to druhe praschenje wutrobny a šwědomja: „Šhto mamy činić, šo bychmy šwjatkowneje hnady džělomni byli?“ Derje nam, hdyž šo tak praschamy, kaž tam čí ludžo na přenich šwjatkach. Derje temu čłowjekej, kiž tole praschenje we wutrobje šaczuwa: „Šhto mam činić?“ šo bych dobre činił, šchtož šym šakomdžil, šo bych hñewej Božemu čěknył? Pětr dawa nam rasnje a jasnje to wotmolwojenje: „Čińće pokutu!“ Pšchemyšleže šwoju myšl, wotwobroczeže ju wot teho, šchtož šo Bohu njespodoba, čěkajceže hřehej!

2. Ale našch njebjeski Wóczež je tež šama hnada a lubosć. Wšchitku šwoju lubosć a hnadu je wón do Šchrystuša položil. W nim je nam šwoju wótzowštu wutrobu šjewil. W nim wón nam napschecžiwu pšchindže. Šeho dla wita wón pokutnych hrěšnikow w šwojim domje, k šwojej wutrobje. Duž Pětr wustupi: „Daježe šo kóždy šchecžicž na mjeno Šesom Šchrysta.“ Šschćeniza je šredč hnady, naš s Šchrystušom šjednocič. Šso šchecžicž dacž je wopokasmo měry do teho Šnješa. Mj šmy šchčení. Mamy my wěru do teho Šnješa? Šdyž ju nimamy, ni-mamy džěla na nim. Šotom je nam pokuta nusna. Duž prošmy teho Šnješa wo prawu wěru! W Šchrystušu nam Bóh šwoju hnadu pošćeža. Šapschimńmy ju! W ewangeliju wo šwojim Šsynu wón nam tu hnadu napschecžiwu nješe. Wěrmj do ewangelija, šo bychmy pošni byli Šswjateho Ducha. „Pšchetož wam a waschim džěčjom je šo to šlubjenje štało, a wšchitzy, kiž daloko šu, kotrychž Bóh, našch Šnješ, budže powołacž.“ Duž čińće pokutu a wěćče do ewangelija, potom dostanjecže to šlubjenje wot Wótza jeho Šsyna dla: dar Šswjateho Ducha (šht. 38). Tak budže Boži Duch, kiž je šapoczal tón dobry štutk, jón tež dokonjecž. „D Wóczež, daj nam šwojeho Ducha šwojeho Šsyna dla!“ To budž našcha prošwa na šwjedženju šwjateje Trojizny, a čžescž budž Wótzej a Šsynaj a Šswjatemu Duchej, kaž je bylo wot špoczatka, kaž je a budže wot wěćžnosće do wěćžnosće.

Šamjeń.

Jako Trojeniczi ƚo Bóh we ƚwojich ƚutkach woŝiewja.

Stóš (561): Šy dha, o Jeŝu, mi žyle to woblicžo ŝhowat?! —

Šlubokoŝež ƚwjata ƚo wotkrjwa pŝežo nam ŝ nowa,
Šdyž ƚwjata Trojiza čłowjekow hrěšnych naŝ woła,

Š ponižnoŝču

W polornym roŝpomnjecžu

Šóŝnacž troŝt Božeho ƚłowa.

Bóh je Trojeniczi, wěčny Wótz, Šy a Duch ƚwjaty,
Še ƚłowa ŝiewjenja Božeho wěrjazy m naty,

Štworil je naŝ,

Šdyž ŝa naŝ pŝiŝchol bė čaŝ,

Šo by nam wodnych byl daty.

Wumohła ŝ hrěchow a ƚmjercže je luboŝež naŝ jeho,
Šotryž ŝ nam ŝ wěčnoŝe pŝiŝchodŝi do ƚwěta ŝłeho

Šbóžnik naŝ bu

Š naŝchemu wujednanju,

Šo ƚmy dže prawi pŝeŝ njeho.

Wuŝwjeczil Duch je naŝ ƚwjaty pŝeŝ ŝchčeŝu a wěru,
Šo ŝ nami ŝhodžo, naŝ pŝeŝ ƚłowo wołajo ƚwěru

Š wumožnikaj,

Šiž je naŝ wufupil ƚej,

Š čže nam dopomhacž ŝ měru.

Šajke nam ŝbóžne ƚo potajniŝtvo woŝiewja tudy;
Pŝeŝ ƚłowo žiwjenja wŝitke Bóh ŝnicža ƚam bludy! —

Šo forjej ƚo,

Šiwjenje wuŝwolejo,

Šarod wŝchón pŝeŝ Bohom ŝhudy! —

U.

+ Štó je mój bližŝi?

Měhdy ƚo jedyn předač w bliŝtoŝci ƚwojeje wŝy na ƚamotnych pučžach wuŝhodžowaŝe. Š dobom wón něajke ŝwilenje a ŝtonanje ŝaŝnyŝi. Duž na tu ŝtronu dže, ŝ wotkal tute ŝynki žaloŝčenja wuŝhadžeju, a namata ŝhudeho, wot ŝymnizy nadpadnjeneho Žida, kotryž budžiŝe wěcže wumrjel, njebudžiŝe-li ƚo jemu bórŝy pomoz doŝtala. Předač, ƚobuželny, ŝchěŝcijanŝi muž, hnydom do wŝy wróče ŝwata, wohŝtara ƚebi wóŝ, pŝinježe ŝhoreho do woŝa a jědže potom ŝ nim do ƚwojeho domu. Šedyn tydžeŝ po druhim ŝaŝdže, přjedny hacž ŝhorj ƚwoju ŝtrowoŝež ŝaŝo doŝta. Předač je ƚwojimi ƚwójbnyimi njeŝbožowneho wotŝladowaŝe, džežeŝe jemu lékarja, poŝicžeŝe jemu trěbnu jědž a jeho ƚamo ŝ pjenjeŝami ŝaŝtara, jako bėŝe ŝhorj wuŝtrowjeny a mžjeŝe ƚwoje pučžowanje ŝaŝo naŝtupicž.

Šdyž nětko tón ŝhudy Žid do bliŝkeho wuŝkeho měŝta pŝiŝdže, hdžež wjele bohatty Židow bydleŝe, wón ƚwojim wěrntowaŝŝam powjedatŝe, kaŝ je ƚo tón fromny předač jemu naŝchecžimo wopoŝaŝ, a ŝo budžiŝe wón žyle wěcže wumrjel, njebudžiŝe-li ƚo tónle nadobny muž nad nim ƚmilil. Duž tamniŝi Židža pjenjeŝy ŝkladowachu a kupicju ŝpomnjenemu předarjej rjany čaŝnik, porucžicju tež jenemu ŝchěŝcijanŝemu wumjelzej, ŝo by čaŝnik ŝ rjany m obraso wudebil. Tón paŝ žane lépŝe ŝnamjo na čaŝnik pŝinjeŝež njejedžiŝe, dyžli to tamneho Samaritŝkeho, kiž bėŝe ƚmilnoŝež ƚwojemu bližŝemu wopoŝaŝ. Židža paŝ ŝ temu mjelčachu — a čaŝnik ŝ wobraŝom wotpóŝlachju.

F.

Šwěra naŝchecžimo Šbóžnikaj.

Džowka woŝebneho ŝaŝojnika ŝhěžora w Marokko mějeŝe pobožnu ŝchěŝcijanŝu njewólnizu. Nutrna modlitwa tejele njewólnizy činjeŝe tajki ŝacžicž na młodu muhamedanŝu, ŝo ƚo wona wot njeje w ŝchěŝcijanŝej wěrje roŝwucžowacž da. Bóh tule wucžbu taŝ požohnowa, ŝo bu přynžeŝyna bórŝy doŝpoŝnje wěrjaza ŝchěŝcijanŝa a Šhryŝtuŝa pŝeŝ kóžnym čłowjekom jako ƚwojeho Šnjeŝa póŝnawaŝe, hacžrunje derje wjedžiŝe, ŝo ŝmėje tuteho póŝnacža dla ƚmjercž pŝchecžerpicž. Wot tych, kotřiž ŝ nej wobŝhadžachu, bu wona paŝ proŝchena paŝ pohrožena, ŝo by pŝi ŝlamje woŝtala; ale to wŝitko wona jeno jako ŝpřytowanja wobŝladowaŝe, kotrež ju w jejnej wěrje jeno hiŝcže bóle wobtwjerdžowachu. Škóncžnje tež ŝhěžor, jejny nan, ŝaŝnyŝa, kaŝe pŝcheměnenje bėŝe ƚo ŝ jeho džowku ŝtalo. Wón ƚo nad tym ŝtróži, da ƚwoju džowku ŝ ƚebi pŝiŝicž a ƚo ju wopraŝcha, hacž je wona ŝchěŝcijanŝa. Wona to wobŝwědčež a ŝ dobom tež ŝawěŝež, ŝo ƚo nadžiŝa, hacž do ƚwojeho ŝkóncžanja ŝchěŝcijanŝa woŝtačž, a ŝo ničžo ŝamóž njebudže, ju ŝ wotpadej wot jejneje noweje wěrny pŝinjeŝež. Šultan jej hnydom je ƚmjercžu hrožeŝe. „D“, wona džeŝe, „ja ƚo ƚmjercže njeboju a čžu ju wutrobnje radny ƚwojeho Šnjeŝa Jeŝuŝa dla pŝchecžerpicž. Wŝchón ƚwět njebudže žanu taŝ hróŝbnu martru wumyŝlicž, kotraž mohła mje wot njeho džělicž.“

Ša to bu wona ƚudnikaj pŝchepodata, kotryž ju ƚmjercže winowatu džežeŝe. Duž jejny nan ŝpřyta, jejnu wutrobu hiŝcže je ƚlubjenjami ŝ wróčenju ŝ muhamedaniŝmej pohnučž. Wón jej woŝebje najwoŝebniŝkeho mužaj ƚwojeho kraleŝtwa poŝicžowaŝe. Tež to bėŝe podarmo. Š wuŝkej wjeŝelocžu wona wotmolwi: „Žyly ƚwět je pŝe ŝhudy, ŝo by ƚo mi Šhryŝtuŝ, mój jeniczi troŝt a moja najwŝŝŝa radoŝež, ŝ nim wurěcžecž mohł. Šbóžna ƚmjercž je mi wjele lubŝa, dyžli njeŝbožowna žěntwa. Š polnej wěŝtoŝču wěm, ŝo je muhamedaniŝka wěra ƚame jebaniŝtvo, a ŝ žylej wutrobu čžu ŝ luboŝež ŝ temu, kotryž je ŝa mnje wumrjel, ƚwoje žiwjenje ŝhubicž!“

Ša to bu ƚmjertny wuŝud nad nej wuprajeny a tež hnydom wuŝonjany. Žyle njeŝtrachocžimo wona ƚwoju ƚłowu pod ƚekeru poŝoži. — To ŝta ƚo w léče 1619.

F.

Bóh khoŝta tych, kotřiž jeho mjeno njewužitnje wužiwaju.

W léče 1733 džěŝtaj dwaj wojakaj, Šraba a Zimmermann ŝ mjenom, w Delnej Łužicy na dowolenocž. Šyline njejedro jeju doŝcahny. Duž pŝiŝdžeŝtaj na hole polo a wuŝladajŝtaj paŝnyŝkeho hólza na kolenomaj ŝlecžo a, klobuk w rukomaj džeže, ƚo ŝ Bohu wołacž. „Šólče, ŝtaj ƚebi ƚwój klobuk, abo njejedro cže do truchow roŝbije!“ jemu Šraba w hróŝbnej loŝkomyŝlnoŝci pŝiŝwoła. Šědy paŝ bėŝe wón hiŝcže džekacž tročelom ŝchol, dha blyŝl jeho ƚameho ŝ ŝemi ŝraŝy, a daloko přecž klobuk ŝarženeho hanjerja ŝlecža.

Šodobne ŝta ƚo w ƚydomlětnej wójnje: Šako dyrbjachju Šakuiŝchenjo měŝto Bizn, kotrež bėŝe 27. augusta 1759 do jich rukow pŝiŝchlo, ŝaŝo wopuŝcžicž, doŝta komandant pŝiŝkaŝnju, wobtwjerdženja ŝroŝŝelecž. Šunje jako mějeŝe ƚo to ŝtačž, pŝiŝcžeže cžeže njejedro ŝ móžnym ŝwětom. Šytmictr je ƚwojej ŝchwadronu w jenej ŝahrodže, njeдало twjerdžiŝny ležazej, na wuŝhód wězy čaŝaŝe, a ŝtejeŝe, ŝo by ƚo pŝeŝ deŝchěžom krył, pod jenym ŝchomom. Šako ƚo ƚylnje ŝahrima, wón ŝeŝeŝe a te hanjerŝke ƚłowa wuwoła: „Šaj, hrimaj ty jeno tam horka we ƚwojich njebjeŝach, my čžemy bórŝy lépje hrimacž!“ Bórŝy na to hiŝcže

ras njewjedro byri. Wlyst sajědže do shtoma a mori — wtmischtra, kiz bu tež na tymle městnje pohryebany. Jeho ludžo pak pokni stracha a stróželow wotšal jěchachu.

F.

Či krašne počinki.

(Psalm 92, 2. 3.)

To něšto krašne je,
Čže, Božo, hwěru khwalicz
A tebi wobstajnje
Tež džakny wopor palicz.
D sbóžny tón, kiz wě
Čso tebi džakowacz
A wodnjo, w nozy tež
Twu hnadu pschipojdacz.

Erod. thér. 3, 26. Jes. 40, 29—31.)

To něšto krašne je,
Čdyž tyszchnoscz wulku mamy,
Čo tehdy sczěpliwje
Na Boha woczakamy.
Njech hólz tež wustawa
A mlodženž wosłabnje;
Kiz čžala na Boha,
Wlož nowu dostanje.

(Hebr. 13, 9.)

To něšto krašne je,
Čdyž budže wobtwjerdžena
Pšches hnadu, čžlowjecze,
Wutroba rospróšhena.
Čhtóž khabla čžo, tón je
Wschón kthrobly, bojasny;
Čhtóž wěri, steji pak
Na skale složeny.

Nětk wuprosch čžebi došč
Če troje wězy krašne:
Džakownoscz, sczěpliwoscz
A krutoscz — brónje čžafne.
D Božo měra, spožcz,
Čo čžěko, duscha wscha
By wopofasala
Čso tu bjes porofa.

Pšhel. Surij Bróšk 3./5. 07.

Kropimuka.

Sedyn wulki čžwjedžen, ja kotryž běchu čžebi nimale wschitzu wjěšni wobhdlerjo po čžwojim samoženju lěpšči wobjed pschihotowali, mōžesche macz bohateje čžwójby khdobny dla jeno kropimuku a karan wody na blido stajicz. Črudnje džěčzi na khdobne blido šhladowachu; tola macz jim s pschecželnyh woblicžom t tutemu wobjedu kasasche. „Ach, lube džěčzi, mi bě tež žel, jako polimku warjach a karan pjelnjach; ale ja na to pomyšlich, kak je Čnješ Jesušč na Kananejškim kwasu čžwojim lubym wuczobnikam tež karany s wodu pjelnicz dač a tola jim wodu do wina pschemowroczi. Budžče troschtne! wón tež na naschu jědž a na nasch napoj čžwoje žohnowanje položi“. Na to wona swucženu blidnu modlitwu wuspěwa, ale s wosčebitej nutrnosczu, tak čžo čžo wóčžka džěčzi na nju složichu:

Wschindž, Čnješ Jesu, budž nasch hōšč,
A žohnuj, sčtož čžo nam wobradžil! Čamjen.

Nětko čžo sa blido sešbdachu, jědžichu a pijachu. Čbnkróč swucžena jědž hinač khdžesche. Čžim wjazy čžo jědžishe a pijesche, čžim wjěšelsche bywasche blidněstowarstwo, tak čžo durbjelsche čžo čžame nad tym spodžiwacz. „Widžicze wy“, macz skōncžnje rjetny, „čžo bě Čnješ Jesušč nasch hōšč a nam čžwoje žohnowanje da? Džakujmy čžo jemu!“

Čaknyčeni wschitzu wot blida stanychu, džakowachu čžo a khwalachu jeho mjeno s tym pōsnaczom, čžo bēšche Čnješowa mišoscz jim čžělnje a duchownje čžwjedžen wobradžika.

F.

Wšate nalěčžo.

(Sonett.)

Daj, nalěčžo, nětk čžwojim kwětkam kčžěwacz
A wupysch Božu stwórbu s krašnosczu;
Čbudž ptacžkow šradne spěwy we hajju,
Daj kłónzu s njebjia mōdriny čžo čžměwacz.

Čdyž budže luboscz se wschěch sčtomow spěwacz,
Čnam w žórlu sčhutotacz, wěcz w hajniščczu,
Dha čžnawo w tajkim sbožu sacžuju,
Čo čžze tež moju wutrobu mi hrěwacz.

D bēda čži! sčto hladašč, wutroba,
Ču sa sbožom, kiz bu čži něhdy date
A kotrež taji šandženosczče morjo? —

Čšto tebi pomha krašnoscz nalětna?
Člej, twoje nalěčžo, wot dōnta wšate,
Čži samostaji tyszchnoscz, jěre horjo! —

K. A. Fiedler.

Dobra wutroba pod hrubjanym kabatom.

(1. list čžwj. Pětra 3, 9.)

Čowjedanačžko se samostajenstwa Čana Wjela.

„Wojazy čžahnu! Wojazy čžahnu!“ tak wočajo pschihnachu junu čžobotu wjeczor hōlcžata do wšy. „Čajki to retomašč puschnych wojakow čžehnje! Čslyščicze pistacz?“

Na Čowarjěz tšěchu bě dołhi rēbl složeny, a jich WMichall bě po nim rucze hacz na ponosčl horje a wočasche wjěšely bele: „Čaj, woprawdže čžahnu! Čascha macz čžo wschaf wojakow boji; ale nan čžo jich njeboji a ja tež niz. Čójčze w štok horje!“

Čorno wjewjercžkam šlětachu hōlcžata sa nim, a hladaču s wulkimaj woczomaj t Draždžanskič drōsy. Někotre pacholki škalachu domoj, tu nowinku šjewicz.

Ach, kak čžo maczerje a hospošč stróža, a kak jim wutrobny starostnje khdžža! Čak čžo tych zusbničow boja, njewjedžo, sčto to bycz sečže.

Čójčze čžo, čójčze! Čranzowsojo du, a čži pjeczža mjedomi nejšbu. Čhěžor Čnapoleon jich psches nasche štrony na Čuřow wjedže. Čnyč čžzedža do semje pobicz a jim potom wscho sebracz. Ach, woni čžu khlōščezzi a hordy, nahly a čžurowy lud. Čascheho pima a palenza nješčezu widžecz, ani najšlōdnisčeho niz. Čo na čžmjeczze lija. Čwina kasaja čžebi a pjeczženjow wschelatich a bēleho khlēba, runjeczža zaltow. Časch najdrōžšči palenz jim njebudže do doščze dobry; wasch najrjēišči khlēb jim njebudže do doščze bēly! — —

Č delnjeho kōnza wšy štejšesche drjewjana kchžka. Čwobstarny mužik tu bydlesche se čžwojej khorjazej žōntu.

Tež wonaj dyrbjeschtaj nětko tšjoch wojakow poměcž, i najmjenšcha na jenu nóz.

Či pschińdžechu šakrujo na niske durje a na niski wjerch. Šjawnje bě na nimi widžecž, tajka kwartěra jim hódna dosć njeje. Borkajo swěschachu brónje a klobuki na drjewjane wěščenki a hořdže w paženej scženje. Potom šo smywschi wot potu a procha, pocžachu wo blido bicž, i čimž chžychu prajicž: Stajcže nam wjecžer!

Hacžrunjež taj starušchtaj jich zuseje rěcže njeběšchtaj snataj, šhudašchtaj tola, wo čimž šo harujo jedna. Zahodna maczerka wuczeže rubcžk běly a čisty, a pschestrě jón na čiste blidko. Nan pschinješe wošuschł rjaneho khlěba a nadrjebi do jeju njedželsteje schllě. Potom wostaji pokrutu na blidže ředžo a položi pódla tšj šwěcžate nože. Struchliwa žónka pschińdže se šwětkym šmjetankom mloka wot šwojeje kosh a liny na drjebjene kuski. Dale tšj kulojte kžizy se kžiczerja wšawšchi, je i rubcžkom wutrijene položi ša nich. Napošledk hišcže tam schllicžku masneho twaroha staji a kšincžku rjaneje butry.

Nětko nan nělak po němsku prošesche, šo bžychu jědli a ša lubo wšali.

Mjes jeju pschihotom rjedžachu wojazy draštu a brónje, i čmowymaj woczomaj šhladujo pař na stareju pař mjes řobu na řo. A pytnywschł, šo ma to ša nich k wjecžeri bycž, řo pocžachu kšlemicž.

Šimaj to njeběšche na myšle pschisčlo, šo tajka jědž khlěšcžewym zušnikam dobra dosć njeje. Wšchako džě běšchtaj řwoje najlěpsche dařoj. A wšchako bě šańdženu njedželu wjecžor štary řnjes duchowny, jeju i wopytom čšesčžo, twaroha, mloka, khlěba a butry rad pojědł a tón Boži dar kšwalil.

Najwjetschi wojak, tón i čšerwjenej hłowu a na čžole i blusnu, postupi k blidku, šmjeta se kžizu drjebjene kuski Božeho khlěba na řemju a wupi to mloko.

Š jich řšneje psches-nóř-rěcže a na pol němskeho šchčžowknanja wuhuda nan, šo čžedža dobreho palenka, mjaša a bělšcheho khlěba.

Šchto řebi chžyšche, šo by řo i maczerku nabieža šminył? Duž i bojocžu i drjewjaneho řajcžčika móšchnicžku torhny a i njeje nětotre pažki a po-dwu-kroschiku wša, šo by do korečmy kšelpař a kupil, šchtož chžychu hrosni wojazy měcž.

Sako macž pytny, na čžo je šmyšłil a šo čže i kšžki, ta štróžena šawola: „Nawo, řama mjes tajkim pohaniřim ludžiškom njemóžu wostacž. To byl mój kónž!“

Čšerwjena hłowa pomyšli řebi, šo wona na nich najškeřšcho řwari. Duž pošbėhny kšmatu piascž a wuwali řapatej woczji, šchtož ju do hóršcheje štrachoty řahna.

Duž nan řjekny: „Luba macžě, budž řměrom! Abo řabija naju. Šsedž mjelcžo na kšachlowej řawje. Dostocžu bórřy a pschikšelpam hnydom!“

Wojazy šhudachu trasch, dokelž bě řebi pjenješow wša, šchto najškeřšcho čže. Duž dachu jemu běžecž.

Do korečmy běžo widžesche řamny brodaty wojetřki lud, a w korečmje móžesche lėdma do jřtwy, tajka bě tam čžiččženka.

Mjařo bě wušchlo, a lėdy jemu korečmař na proštwu pol kšany wiřchnjoweho palenka da.

Wo macžer štyřny wón hišcže k mlyńkežom škocži, hacž njebžychu běleho khlěba, řajkiž do města na pschedań pjecžichu, ša njejo měli. A tón bě tež wušchol.

(Wšchichodnje dale).

Wšchelake i bliska a i daloka.

— Šańdženu řriedu wotně řerbřka duchownřka konferenka w Budyščinje řwoju hłownu (řwjatkownu) šhromadžišnu ša wuradžowanje zřřtwiřšich a nabožnych proščenjom našcheho řerbřkeho luda. Řnjes řarař Mróřak-Šrodžiščččanřki přeni křocž jako pschedřhda i nutřnej modlitwu konferenku řapocža a ju čžople a wuřtojnje wjedžesche.

A wjedženju bu date, šo řo lėřka řwjedžen řwontowneho miřionřtwa w Šornym Wujesdže řwjecži (hižom 29. meje) a dale Šustav-Abolřřki řwjedžen w Minakale a w Bufežach (pořledniřchi řa Lubijřki wokřeř). Dale k. pschedřhda řdžěli, šo ma řo we Łužizy (řnawo w Ššerbach) wuřtaw ša hojenje řhorňch picžkow řaložicž. Š našče džěcžaze řemschenja maja řo křižki i duchownymi kšerluschemi a ludownymi řpěwami řestajecž a wudacž. Ša wotdžerženje řerbřřich řemschenjom w Šsmjecžkězach je, tak řo potom dale wošjewi, řo položenje pschihotowalo. Škóncžnje řkladowachu pschitomni tež k lėřřchemu ewangeliřich řschulow w rosprořščenju w Čžechach (20 hr.).

Tež ša podpjeranje našcheho dobreho njedželřkeho kšopjena „Řombaj Bóh“ bu naležne řłowo prajene.

Bóh daj wřchemu, šchtož bu rěcžane a woššamňjane, řwoje požohnowanje a špožcž, šo by konferenka pod jejnym nowym wodžerjom tak dale kčžěla, řaž pod wodženjom jejneho přjedawřšcheho wodžerja, nješapomniteho k. řararja řakuba.

— Žadne wěrowanje mějesche řo 2. džěń řwjatkow we Wulřim Šchunowje. Ššyn nahladneju řarřšcheju, řiž je hłuchoněmy a někotre lėta we wuřtawje řa hłuchoněmych w Draždžanach řo wuwucžil, běšche řebi tehorunja hłuchoněmu njewjěřtu je Šeidenberga w Šchlesyńřkej šhladal. Wěrowanřka rěcž, kotruž duchowny džeržesche, běšche řo přjedny nawoženi a njewjěřče napřřana do rukow dała, šo móžeschtaj psched woltarjom řłowo wot řłowa řobucžitacž. To „řaj“ wonaj piřnje duchownemu wuprajřřchtaj.

— W Barylńje je mjes twarřřimi džělacžerjemi a jich miřchtrami k šwadže pschisčlo. Murjerjo a čžěřlojo i wulřimi řadanjami wuřtupichu, kotrež miřchtrjo pschiswolicž njemóžachu. Dokelž pař džělacžerjo na řwojich řadanjach řtejo wostachu, miřchtrjo jich wot džěla wuřamňnychu. Tak je w tu kšwilu 50,000 džělacžerjom wot džěla wuřamňnych a dyrbi řwjecžicž. Tuczji wot řozialdemokratow našččžuwani ludžo řu řařlepjeni a řměja řčžěhwki řwojeho njerosoma čžerpicž. Miřchtrjo řu řastali twaricž a budža wutracž, ale řajke budže i džělacžerjemi? Woni drje řo hordža, šo maja něhdže 5 millijonow řriwnow, wot kotřychž móža řo žiwicž. Ale woni budža řo mylicž. Šdnyž wopomnimy, šo je 50,000 džělacžerjom wuřamňnych a šo dyrbi řo kžždej řwójbje wob tydžen něhdže 12 řriwnow k žiwjenju dacž, řo řa tydžen 600,000 řriwnow řřjeba (psches pol millijona). Řak dolžo budža po tajkim te millijony dořahacž?

A rospominanju.

Šchtož we řwěcže řaneho měřřna njenamaka, tón pytaj wucžet we řwojej wutrobje.

„Řombaj Bóh“ njeje jenož pola řnjeshow duchownych, ale tež we wřchěch pschedawarňjach „Ššerb. Řowin“ na wřach a w Budyščinje dostacž. Na řchtwórcž lėta placži wón 40 np., jenotliwje čžišřla řo řa 4 np. pschedawaju.